

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Victor cu inculpatul Sapescu Zaharia, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 17 aprilie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sapescu Zaharia Xxxxx, născut la xxxx, originar din r-nul xxx, s. xx, domiciliat în or. xxxx, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.04.2016 – 17.04.2018 (prima instanță);
2. 15.05.2018 – 17.09.2018 (instanța de apel);
3. 30.11.2018 – 30.01.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 17 aprilie 2018, Sapescu Zaharia a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de transport a persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 4 ani.

Totodată, a fost respinsă cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, ca neîntemeiată.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Sapescu Zaharia, în perioada lunii septembrie 2013, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, aflându-se în mun. Chișinău, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de persoane în scop de cerșetorie, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit pe teritoriul Federației Ruse și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a victimelor, l-a recrutat pe XXXXXX, născut la XXXXX, de a se deplasa pe teritoriul Federației Ruse.

În continuare, tot în perioada lunii septembrie 2013, Sapescu Zaharia, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, aflându-se în or. Durleși, mun. Chișinău, întru realizarea intențiilor sale infracționale de traficare în scop de cerșetorie a victimei, obținând prin înșelăciune consimțământul lui XXXXXX de a se deplasa în Federația Rusă, a întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acestuia în țara de destinație. Ca rezultat, Sapescu Zaharia, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea intențiilor infracționale de transportare a lui XXXXXX în Federația Rusă în scop de cerșetorie, fără consimțământul acestuia, i-a procurat bilet de călătorie cu trenul la Chișinău - Moscova, pentru data de 23.09.2013.

Ulterior, la 23.09.2013, Sapescu Zaharia, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimei în țara de destinație în scop de cerșetorie, l-a însoțit pe XXXXXX până în Federația Rusă, or. Moscova, de unde i-a organizat transportarea în or. Ufa, Federația Rusă.

Ajungând în țara de destinație, Sapescu Zaharia, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea scopului său infracțional, l-a adăpostit pe XXXXXX, la domiciliul său.

În continuare, XXXXXX, aflându-se pe teritoriul or. Ufa, Federația Rusă, fără surse de existență necesare pentru trai, a fost impus de către Sapescu Zaharia și alte persoane, să practice cerșitul până în luna octombrie 2014.

1.2. De asemenea, în perioada lunii octombrie 2013, Sapescu Zaharia, aflându-se pe teritoriul raionului Hâncești, acționând împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și cu alte persoane, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de persoane în scop de cerșetorie, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit pe teritoriul Federației Ruse și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a victimelor, a recrutat-o pe XXXXXX, pentru a se deplasa pe teritoriul Federației Ruse.

În continuare, tot în perioada lunii octombrie 2013, Sapescu Zaharia, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, aflându-se în or. Ialoveni, întru realizarea intențiilor sale infracționale de traficare în scop de cerșetorie a victimei, obținând prin înșelăciune consimțământul lui Xxxxxx de a se deplasa în Federația Rusă, au întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acesteia în țara de destinație. Ca rezultat, la 07.10.2013, Sapescu Zaharia, împreună cu altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, acționând de comun acord cu alte persoane, aflându-se în or. Ialoveni, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimei în țara de destinație în scop de cerșetorie, cunoscând că victima XXXXXX nu deține pașaport necesar pentru a pleca peste

hotare, s-au deplasat împreună cu aceasta la secția de pașapoarte din or. Ialoveni, unde au suportat din cont personal toate cheltuielile necesare pentru perfectarea pașaportului în regim de urgență (24 ore), necesar pentru transportarea victimei în Federația Rusă. Concomitent, Sapescu Zaharia, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane, întru realizarea intențiilor infracționale, până la transportarea victimei XXXXXX în țara de destinație, a adăpostit-o la domiciliul său din or. Ialoveni. După aceasta, la 10.10.2013, Sapescu Zaharia împreună cu alte persoane, aflându-se în or. Ialoveni, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimei în țara de destinație în scop de cerșetorie, fără consimțământul persoanei, cu automobilul personal al persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, de model VAZ 2107, au organizat transportarea lui XXXXXX în or. Ufa, Federația Rusă. Ajungând în țara de destinație, Sapescu Zaharia împreună cu alte persoane, întru realizarea scopului său infracțional, a adăpostit-o pe XXXXXX inițial la domiciliul persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, ulterior la domiciliul său și alte imobile. În continuare, XXXXXX, aflându-se pe teritoriul or. Ufa, Federația Rusă, fără surse de existență necesare pentru trai, a fost impusă de către Sapescu Zaharia și alte persoane, să practice cerșitul până în luna august 2014.

1.3. Tot Sapescu Zaharia, împreună cu o altă persoană, în perioada lunii decembrie 2013, aflându-se pe teritoriul raionului Hâncești, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de persoane în scop de cerșetorie, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la lucrări în construcție cu un salariu bine plătit pe teritoriul Federației Ruse și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a victimelor, i-au recrutat pe XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pentru a se deplasa pe teritoriul Federației Ruse.

În continuare, tot în luna decembrie 2013, Sapescu Zaharia, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, aflându-se în or. Ialoveni, întru realizarea intențiilor sale infracționale de traficare în scop de cerșetorie a victimelor, obținând prin înșelăciune consimțământul lui XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX de a se deplasa în Federația Rusă, a întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acestora în țara de destinație. Ca rezultat, la 18.12.2013, Sapescu Zaharia împreună cu altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, acționând de comun acord cu alte persoane, aflându-se în or. Ialoveni, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimelor în țara de destinație în scop de cerșetorie, fără consimțământul persoanei cu automobilul personal al persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, de model VAZ, au organizat transportarea lui XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX în or. Ufa, Federația Rusă. Ajungând în țara de destinație, Sapescu Zaharia împreună și

de comun acord cu alte persoane, întru realizarea scopului său infracțional, i-au adăpostit pe XXXXXX și XXXXXX la domiciliul persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, iar pe XXXXXX la domiciliul său. În continuare, XXXXXX, aflându-se pe teritoriul or. Ufa, Federația Rusă, fără surse de existență necesare pentru trai, a fost impus de către Sapescu Zaharia și alte persoane, să practice cerșitul, timp de 2 zile, iar XXXXXX și XXXXXX, aflându-se pe teritoriul or. Ufa, Federația Rusă, fără surse de existență necesare pentru trai, au fost impuși, contrar voinței lor și cu amenințarea cu aplicarea violenței, să practice cerșitul până în luna septembrie 2014.

Prima instanță, a încadrat acțiunile inculpatului Sapescu Zaharia în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, trafic de ființe umane, după indicii calificativi – recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane fără consimțământul acesteia, în scop de cerșetorie, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Dodon Victor cu inculpatul Sapescu Zaharia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recalificate acțiunile inculpatului Sapescu Zaharia în baza art. 302 Cod penal, cu încetarea procesului penal, conform art. 2 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 dn 29.07.2016.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a dat apreciere corectă probelor acușării, interpretându-le eronat în sensul declarării vinovăției lui Sapescu Zaharia de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, săvârșit asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane;

- prima instanță a făcut concluzii despre vinovăția lui Sapescu Zaharia în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, doar reieșind din declarațiile părților vătămate, fără a le da apreciere în ansamblu cu alte probe pe dosar, lăsând fără apreciere proba cu martorii prezentați instanței din partea apărării;

- prima instanță a stabilit că Sapescu Zaharia nu a recunoscut vina, însă consideră că aceasta nu corespunde adevărului. Chiar în ultimul cuvânt al său, acesta declară că nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale, considerându-le că ar urma a fi calificate pe un alt articol organizarea cerșetoriei, în situația când părțile vătămate, rude ale sale, singure s-au cerut să fie luate la orice lucru în Federația Rusă;

- având în vedere circumstanțele și faptele noi relatate de inculpat la ultimul cuvânt, prima instanță, conform art. 380 alin. (3) Cod de procedură penală, urma să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestora;

- legea penală nu incriminează traficul de ființe umane dacă acesta are impact direct asupra mărimii patrimoniului unei familiei. Constatat este că toate sursele financiare dobândite în urma cerșitului erau cheltuite de aceștia pentru întreținerea și supraviețuirea ambilor și fără a constitui doar un profit personal pentru Sapescu Zaharia;

- nu este demonstrată transportarea, adăpostirea, inclusiv amenințarea cu aplicarea violenței fizice din partea lui Sapescu Zaharia în adresa lui XXXXXX, în scopul practicării cerșitului de acesta, iar pretențiile acesteia nu sunt din cauza că a cerșit, dar că nu a primit toți banii de pe urma cerșitului;

- nici partea vătămată XXXXXX nu a declarat instanței că a fost traficant de Sapescu Zaharia să cerșească pentru acesta, iar drumul pentru transport a fost achitat de persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, față de care mai are și pretenții, dar nu față de Sapescu Zaharia pe care practic nu l-a văzut;

- partea vătămată, XXXXXX declară instanței, că ajungând în or. Ufa, Federația Rusă, a doua zi a ieșit la cerșit, unde a stat 1-2 ore apoi a plecat, refuzând să cerșească, spunând surorii că nu mai iese, xxxxxxx i-a luat bilet și el a venit acasă în Moldova;

- partea vătămată XXXXXX a declarat că pașaportul a rămas la el, poliția îl știa, des era hrănit, iar bani pentru a reveni acasă i-a dat Sapescu Zaharia;

- în caz de vinovăție, acțiunile inculpatului Sapescu Zaharia pot fi calificate pe art. 302 Cod penal, organizarea cerșetoriei în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul foloase materiale injuste, fapta neîntrunind elementele traficului de ființe umane. Latura obiectivă a acestei infracțiuni caracterizându-se prin inițierea sau organizarea cerșetoriei, fie cu recrutarea persoanelor pentru cerșit, fie prin îndrumarea, ori alte metode de convingere a persoanei să practice cerșetoria, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un venit ilicit. Nu este dovedit că Sapescu Zaharia ar fi însușit banii de la părțile vătămăte, dobândiți de ei ilicit în urma cerșitului;

- stabilit este, că presupusele părți vătămăte s-au ocupat cu cerșitul benevol, fără a fi dovedit faptul constrângerii în această activitate din partea lui Sapescu Zaharia;

- nu este dovedită poziția părților vătămăte XXXXXX și XXXXXX, că față de ei ar fi fost aplicată forța fizică, lipsesc probe în acest sens, iar probele cu martorii Păduraru Eugeniu, Negru Alexei dovedesc implicarea lor benevolă în această activitate, însă instanța, declarațiilor acestor martori nu li-a dat nici o apreciere;

- Sapescu Zaharia nu neagă faptul că a transportat persoanele respective în Federația Rusă în scopul cerșetoriei, însă fără să aplice constrângere asupra lor;

- cât privește personalitatea lui Sapescu Zaharia, anterior nu este condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv;

- fapta comisă de Sapescu Zaharia în cazul dat fiind lipsită de prejudicii, beneficiul obținut în urma cerșetoriei fiind pentru ei foloase materiale injuste, motiv din care în privința acestuia poate fi aplicată amnistia conform Legii nr. 210 din 29.07.2016.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Sapescu Zaharia care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului Sapescu Zaharia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coraborând între ele, cum ar fi:

- declarațiile victimei xxxxxx, a martorilor Coca Ion, Panaghiu Maria, a părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX;

- informația Primăriei orașului Durlești, care în rezultatul evaluării socio-materiale a familiei xxxx au concluzionat că situația acestei familii este precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale și totodată, au indicat faptul că familiile în cauză fac parte din categoria celor social - vulnerabile. Mai mult, în informația respectivă s-a indicat, că XXXXXX este încadrat în grad de dezabilitate accentuat (f.d. 53-55, vol. I);

- referința primăriei comunei Leușeni, care în rezultatul evaluării socio-materiale a familiilor xxx și xxx cu privire la situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a acestor familii, au concluzionat că familiile în cauză fac parte din categoria celor social - vulnerabile (f.d. 57-74, vol. I);

- informația Centrului Informativ de Calcul al ÎS CFM, ce conține informații referitor la deplasarea lui XXXXXX împreună cu Sapescu Zaharia a unei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și XXXXXX, date ce dovedesc circumstanțele comiterii infracțiunii la anumite etape și confirmă declarațiile părților vătămate și a martorilor (f.d. 66-68, vol. I);

- informația privind traversarea frontierei de stat, punctele de control și trecere, direcția, mijlocul de transport cu care s-au deplasat în perioada 10.10.2013 - 18.12.2013, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX. În rezultatul analizei

acestora, se confirmă declarațiile părților vătămate și a martorilor (f.d. 71-73, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, prin care a fost supusă examinării informația primăriei orașului Durlești, a primăriei comunei Leușeni, informația Centrului Informativ de Calcul al ÎS CFM, informația DPF privind traversarea frontierei de stat (f.d. 74, vol. I);

- ordonanța de anexare la cauza penală a mijloacelor de probă și anume informația primăriei orașului Durlești, a primăriei comunei Leușeni, informația Centrului Informativ de Calcul al ÎS CFM, informația DPF privind traversarea frontierei de stat (f.d. 75, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, prin care au fost supuse examinării informațiile Băncilor Comerciale în cadrul examinării cărora au fost relevate circumstanțe ce denotă asupra faptului că în perioada pre/post infracțională între părțile vătămate și persoanele învinuite și suspecte au fost efectuate transferuri bănești (f.d. 179, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, prin care a fost supus examinării pașaportul cetățeanului R. Moldova pe numele XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX în rezultatul examinării cărora au fost relevate ștampile aplicate la intrarea și ieșirea în/de pe teritoriul Ucrainei și F. Ruse, informație ce relevă asupra circumstanțelor comiterii infracțiunii (f.d. 183-184, 191-192, 199-200, vol. I);

- informația parvenită de la CCPI nr. 333 - 19031 din 30.12.2015, prin care autoritățile F. Ruse informează cu privire la traversarea frontierei de stat și cu privire la atragerea la răspundere administrativă pe teritoriul FR a cetățenilor R. Moldova XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, Sapescu Zaharia, și două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă (f.d. 207, vol. I);

- informația Biroului de Evidență și Documentare a Populației Ialoveni nr. 1997 din 08.04.2016 în rezultatul examinării căreia s-a constatat că XXXXXX s-a adresat pentru perfectarea pașaportului la BEDP Ialoveni la 08.10.2013 și 1-a perfectat la un termen de 24 ore, circumstanțe care confirmă declarațiile părții vătămate (f.d. 209, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului prin care au fost supuse examinării informația parvenită de la CCPI nr.34/33 - 19031 din 30.12.15 și a Biroului de Evidență și Documentare a Populației Ialoveni nr. 1997 din 08.04.2016 (f.d. 210, vol. I).

Instanța de apel a considerat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Sapescu Zaharia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că argumentele invocate în apelul depus, sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Mai mult, instanța de apel a indicat că solicitarea apărării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 302 Cod penal, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Sapescu Zaharia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a reținut că urmează a se ține cont de faptul că traficul de persoane în scopul practicării cerșetoriei sau în alte scopuri josnice, prevăzut de art. 165 Cod penal, esențial se deosebește de organizarea cerșetoriei, stipulată în art. 302 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că criteriul de diferențiere îl constituie existența sau absența elementului de viciere - constrângerea. În cazul traficului de persoane prin practicarea cerșetoriei sau în alte scopuri josnice, constrângerea apare sub diferite aspecte și în diverse forme, constituind un element obligatoriu.

Spre deosebire de traficul de persoane, organizarea cerșetoriei, prevăzută de art. 302 Cod penal, exclude prezența factorului violenței și constituie o activitate îndreptată spre atragerea benevolă, prin diverse metode și mijloace, a unei persoane sau a unui grup de persoane la practicarea cerșetoriei în scop de a obține pentru sine sau pentru alții foloase materiale.

Prin urmare, s-a reținut că în situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de stare de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art. 165 Cod penal.

Subsidiar, instanța de apel a specificat că prima instanță în mod corect a reținut că în prezenta cauză sunt prezente elementele componente ale infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului Sapescu Zaharia precum că dânsul n-ar fi comis fapta infracțională, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101

Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, instanța de apel a notat că nu este clară poziția apărării, odată ce se solicită recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 302 Cod penal, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea actului de amnistie, or inculpatul atât în prima instanță cât și în instanța de apel nu recunoaște vinovăția, ce a fost apreciat ca o poziție de apărare în vederea eschivării de răspunderea penală.

Argumentul apelantului potrivit căruia, nu corespunde adevărului faptul că prima instanță a stabilit că Sapescu Zaharia nu a recunoscut vina, care în ultimul cuvânt a declarat că nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale, considerându-le că ar urma a fi calificate pe un alt articol - organizarea cerșetoriei, în situația când părțile vătămate, rude ale sale, singure s-au cerut să fie luate la orice lucru în Federația Rusă, că acasă nu au ce mânca și nicidecum trafic de ființe umane, că dacă știa că aceasta se interpretează ca trafic, nu se implica în acest caz, au fost apreciate critic de către instanța de apel, care a indicat că din declarațiile inculpatului date atât la faza urmăririi penale cât și în cadrul ședinței primei instanțe, rezultă că acesta nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, declarații pe care le-a susținut pe deplin în cadrul ședinței instanței de apel, confirmând repetat că nu recunoaște vinovăția. Declarațiile depuse au fost semnate de către acesta, nefiind depuse careva obiecții la procesele-verbale de audiere a lui Sapescu Zaharia.

Instanța de apel a atestat că partea apărării în conținutul cererii de apel a expus distorsionat ultimul cuvânt al inculpatului, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 martie 2018, în ultimul cuvânt inculpatul a declarat că, *„își cere scuze, nu a știut că dacă rudele se ajută unele pe altele, asta e trafic. Ei au fost o familie, nu au fost nimeni bătuți sau cu forța puși, ei comunicau cu poliția în fiecare zi.”* (f.d. 197-198, vol. II), asupra procesului-verbal menționat nu au fost depuse obiecții de către apărare.

Nu a fost reținut ca plauzibil nici argumentul apelantului care indică că, în situația când inculpatul Sapescu Zaharia, în ultimul cuvânt al său a relevat fapte și împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța în temeiul art. 380 alin. (3) Cod de procedură penală, urma să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestora.

În acest aspect, instanța de apel a menționat că doar în cazul în care instanța va constata o anumită circumstanță care necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei, poate relua cercetarea judecătorească, respectiv la caz nu au fost relevate fapte sau împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei.

Instanța de apel a notat cu referire la argumentele apelantului privind declarațiile părților vătămate că nu există careva teme de a respinge sau a aprecia

critic declarațiile părților vătămate, or, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe care ar infirma cele relatate de către părțile vătămate.

Totodată, instanța de apel a respins motivele apelantului că nu sunt prezente modalitățile de săvârșire a infracțiunii de trafic de ființe umane, cum ar fi adăpostirea, transportarea, amenințarea cu aplicarea violenței, argumentând la acest capitol că prima instanță întemeiat a reținut că, sunt prezente semnele de recrutare, transportare și adăpostire și în privința părții vătămate XXXXXX. Astfel, s-a indicat că atât partea vătămată XXXXXX, cât și partea vătămată XXXXXX au comunicat instanței că XXXXXX a fost recrutată și transportată de către Sapescu Zaharia și o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, că ei nu i s-a spus despre activitatea pe care o va face în Rusia, că ei i-au perfectat pașaportul străin. De asemenea, aceasta la fel se afla în poziție de vulnerabilitate față de inculpat, fiind într-o țară străină, fără documente și bani, iar în Moldova neavând surse de existență, trăind în condiții precare. Totodată, aceasta a fost adăpostită de inculpatul Sapescu Zaharia. Astfel, a comunicat că Sapescu Zaharia o trimitea la cerșit și banii îi dădea lui. Pașaportul ei era la Sapescu Zaharia. Odată a fost bătută de Sapescu Zaharia la Novosibirsk. La poliție nu a spus nimic, deoarece Zaharia i-a spus să tacă. Instanța menționează că victima XXXXXX a confirmat faptul adăpostirii părții vătămate de către inculpat.

Cât privește părțile vătămate XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, instanța de apel a menționat că chiar dacă doar XXXXXX a declarat că recrutarea a avut loc din partea lui Sapescu Zaharia și a altei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, iar XXXXXX și XXXXXX - au declarat că doar persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă i-a recrutat, instanța de apel a constatat că recrutarea s-a realizat cu concursul direct al lui Sapescu Zaharia și a persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă. Or, însăși inculpatul Sapescu Zaharia a declarat instanței că a venit în Moldova la solicitarea persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă. Astfel, ținând cont că anterior au recrutat-o și pe xxxxxxxx, de circumstanțele călătoriei, instanța de apel a concluzionat că ambii au știut și au avut intenția de a găsi persoane pentru a le spori veniturile de pe urma cerșitului. Astfel, împreună au venit în Moldova și împreună au plecat în Rusia, conducând mașina pe rând. De asemenea, ajunși în țara de destinație, Sapescu Zaharia l-a adăpostit pe XXXXXX, ceea ce denotă evident înțelegerea prealabilă avută cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, împărțind ulterior victimele.

În acest sens, instanța de apel a conchis că recrutarea și transferul părților vătămate a avut loc prin înșelarea acestora de a fi angajați la muncă în construcții, iar odată ajunși în Rusia, profitând de starea de vulnerabilitate manifestată prin necunoașterea locului, lipsa banilor, i-au impus în cele din urmă să cerșească pentru ei. Or, pe lângă faptul că au fost impuși contrar voinței lor să cerșească,

părților vătămate le-a fost aplicată violența sau amenințarea cu aplicarea violenței, iar banii care îi realizau din urma cerșitului erau dați în întregime traficantilor.

Totodată, instanța de apel a specificat că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Negru Alexei și Pădurean Eugeniu, or, acestea nu coroborează cu declarațiile părților vătămate și a celorlalți martori, ultimele fiind consistente, neexistând careva contradicții cu cele date la faza de urmărire penală.

Cu referire la pedeapsă instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit lipsa circumstanțelor agravante și atenuante. Ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală, de posibilitatea corectării inculpatului fără aplicarea unei pedepse maxime, prima instanță a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii, și anume, privarea de dreptul de a exercita activități legate de transportul persoanelor peste hotarele țării.

Mai mult, s-a conchis că prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca infracțiune deosebit de gravă, de circumstanțele cauzei, de consecințele acțiunilor inculpatului, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Subsidiar, instanța de apel a stabilit că prima instanță justificat a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1333,64 lei.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dodon Victor cu inculpatul Sapescu Zaharia, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a judecat cauza fără citarea legală a unei părți;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acesta este expus neclar;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel a judecat cauza penală în lipsa părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, deși atât apărarea cât și inculpatul Sapeseu Zaharia, au solicitat prezența obligatorie a acestor părți vătămate în fața instanței de apel pentru a le pune întrebări suplimentare pe marginea apelului, declarațiile cărora în prezenta cauză penală sunt în contradicție cu declarațiile lor date în cauzele penale de învinuire a persoanelor în privința cărora cauzele penale au fost disjuse, cauze penale ce urmau a fi conexe pentru a fi asigurat persoanelor învinuite dreptul la un proces echitabil;

- instanței de apel i s-a solicitat din partea apărării, demers susținut și de inculpat, în calitate de noi probe, interogarea în calitate de martor a lui Iacob Maria, soția persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, ea fiind și sora lui xxxxxxx, parte vătămată pe dosar, interogarea căreia nu a putut avea loc în prima instanță, pe motivul aflării ei în federația Rusă, iar la momentul judecării apelului, se afla în Republica Moldova, însă instanța de apel a refuzat în admiterea acestui demers;

- a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prin neaudierea acestor persoane;

- prima instanță și instanța de apel au judecat cauza unilateral, au luat la bază doar probele acuzării, interpretându-le eronat în sensul declarării vinovăției lui Sapescu Zaharia pentru fapta incriminată lui, fără a ține cont și de probele apărării, inclusiv respingerea neîntemeiată a demersurilor apărării în administrarea lor;

- instanța de apel, cât și prima instanță au făcut concluzii greșite despre vinovăția lui Sapescu Zaharia pentru fapta incriminată lui, bazându-se doar pe declarațiile părților vătămate, fără a le da o apreciere cuvenită în ansamblu cu alte probe pe dosar, lăsând fără apreciere proba cu martorii Pădureanu Eugeniu, Negru Alexei prezenți la audiere în prima instanță din partea apărării, iar instanța de apel fără să se pronunțe asupra tuturor argumentelor prezentate de inculpatul Sapescu Zaharia, a lăsat fără apreciere apelul declarat de el, deși a fost semnat de Sapescu Zaharia, instanța expunându-se doar asupra apelului avocatului;

- legea penală a RM nu califică traficul de ființe umane dacă acesta are impact direct asupra mărimii patrimoniului unei familiei. Potrivit art.133¹ Cod penal prin membrii de familie se înțelege și în condiția conlocuirii de concubinaj. În cazul dat, toate sursele financiare dobândite în urma cerșitului erau cheltuite de aceștia pentru întreținerea și supraviețuirea ambilor (XXXXXX) și fără a constitui doar un profit personal pentru Sapescu Zaharia;

- nu este dovedită transportarea, adopostirea, inclusiv amenințarea cu aplicarea violenței fizice din partea lui Sapeseu Zaharia în adresa lui XXXXXX sau XXXXXX, în scopul practicării cerșitului de către ei, rezultat al traficării, iar pretențiile lor sunt de ordin material și nu că s-au ocupat cu cerșitul;

- este constatat că XXXXXX a fost transportată în Federația Rusă la domiciliul surorii sale, Maria care îl are ca soț pe persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, și s-a ocupat benevol cu cerșitul, precum se ocupau și celelalte rude ale sale;

- cât privește partea vătămată XXXXXX, acesta a declarat că XXXXXX este mama lui și venind în or.Ufa la mătușa Maria, unde era mama acestuia, ea i-a spus că se ocupă eu cerșitul, fără să se plângă că cerșește pentru Sapescu Zaharia, acceptând și el cerșitul;

- părțile vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, martorii Pădureanu Eugeniu, Negru Alexei nu declară că Sapescu Zaharia ar fi traficat părțile vătămate;

- instanțele de judecată au stabilit că Sapescu Zaharia nu a recunoscut vina, însă aceasta nu corespunde adevărului. Chiar în ultimul cuvânt al său la examinarea cauzei în prima instanță, Sapescu Zaharia declară că nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale, considerându-le că ar urma a fi calificate pe un alt articol, și anume: organizarea cerșetoriei, în situația când părțile vătămate, rude ale sale, singure s-au cerut benevol să fie luate la orice lucru în Federația Rusă, pentru că acasă nu au ce mânca și nicidecum trafic de ființe umane, tot el declarând că dacă știa că aceasta se interpretează ca trafic, nu se implica în acest caz;

- în situația când inculpatului Sapescu Zaharia, în ultimul său cuvânt a declarat fapte și împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța în temeiul art. 380 alin. (3) Cod de procedură penală, urma să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestor împrejurări;

- în caz de vinovăție, acțiunile inculpatului Sapescu Zaharia pot fi calificate pe art. 302 Cod penal, organizarea cerșetoriei în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul foloase materiale injuste, fapta neîntrunind elementele traficului de ființe umane;

- presupusele părți vătămate s-au ocupat cu cerșitul benevol, fără a fi dovedit faptul constrângerii lor în această activitate din partea lui Sapescu Zaharia, și că acesta le-ar fi însușit banii dobândiți de ei ilicit în urma cerșitului, declarațiile lui XXXXXX și XXXXXX, nu sunt confirmate prin alte probe, iar precum nu este dovedită poziția lor, că față de ei ar li fost aplicată forța fizică, lipsesc probe în acest sens;

- Sapescu Zaharia, anterior nu este condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv este persoană cu vârstă înaintată;

- potrivit art. 2 alin. (1), al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.210 din 29.07.2016. procesul penal încetează referitor la asemenea categorie de infracțiune săvârșită până la adoptarea prezentei legi, în care ar putea fi aplicată și în privința lui Sapescu Zaharia, conform alin. (3) al prezentului articol din lege. Fapta comisă de

Sapescu Zaharia în cazul dat fiind lipsită de prejudicii, beneficiul obținut în urma cerșetoriei fiind pentru ei foloase materiale injuste sau o pedeapsă mai blândă.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, și menționează că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a menținut sentința primei instanțe, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, iar instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Ce ține de dezacordul recurentului cu încadrarea juridică a faptei, temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a indicat că faptul nerecunoașterii vinovăției și dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorului, este o modalitate de apărare și nu constituie temei pentru casarea hotărârilor contestate.

Totodată, specifică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, cu referire la temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, notează că refuzul instanței de apel de a cita și de a audia martorul Iacob Maria, nu cade sub incidența acestui temei de recurs.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul invocă prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„instanța de apel a judecat cauza fără citarea legală a unei părți, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acesta este expus neclar, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;”*, precum și încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpatului Sapescu Zaharia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Prin urmare, în privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului invocat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe, prin care inculpatul Sapescu Zaharia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței de apel nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este explus clar, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în hotărârea instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Totodată, cât privește critica recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor prezentate de inculpatul Sapescu Zaharia, lăsând fără apreciere apelul declarat de acesta, deși a fost semnat de inculpatul Sapescu Zaharia, instanța de apel expunându-se doar asupra apelului avocatului, Colegiul penal atestă că este inadmisibilă, or din materialele cauzei (f.d. 225-230, vol. II), rezultă că împotriva sentinței a fost declarat un singur apel comun, de către inculpatul Sapescu Zaharia împreună cu avocatul Dodon Victor, cererea de apel fiind semnată de ambii participanți (f.d. 230, vol. II), iar omisiunea instanței de apel de a indica în conținutul deciziei că apelul respectiv a fost declarat inclusiv de inculpatul Sapescu Zaharia, se apreciază ca o eroare materială neesențială și evidentă, ce nu afectează legalitatea deciziei, or în conținutul acesteia, instanța de

apel s-a expus argumentat pe toate motivele invocate în apelul declarat în comun de inculpatul Sapescu Zaharia și avocatul său Dodon Victor, fiind astfel examinat fondul apelului, și respectate drepturile la un proces echitabil și acces la justiție a inculpatului Sapescu Zaharia.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise în cererea de recurs și în pct. 4 a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de judecată, și anume a declarațiilor părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, fiind ignorate declarațiile inculpatului Sapescu Zaharia și declarațiile martorilor Negru Alexei și Pădureanu Eugeniu, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în sentință și în decizia instanței de apel cu privire la motivele respingerii probelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, menționând că fapta săvârșită de către inculpatul Sapescu Zaharia încadrată de prima instanță în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, soluție menținută de instanța de apel, urma a fi încadrată în baza art. 302 Cod penal, pe motiv că nu a fost demonstrată aplicarea de către Sapescu Zaharia în privința părților vătămate, constrângerea și violența pentru a le determina la practicarea cerșetoriei, or acestea au practicat cerșetoria benevol, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or aceasta contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, concluzii întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Totodată, cu referire la criticile recurentului ce țin de încadrarea juridică a faptei comise de către inculpatul Sapescu Zaharia, Colegiul penal atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și detaliat în decizia sa (f.d. 279-291, vol. II), asupra

acestor aspecte, analizându-le prin prisma circumstanțelor rezultate din cumulul de probe administrat și a conchis just, ținând cont de declarațiile părților vătămate în coroborare cu celelalte probe descrise în decizia instanței de apel, că în acțiunile inculpatului Sapescu Zaharia sunt prezente elementele și modalitățile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, și anume recrutarea, transportarea și adăpostirea părților vătămate în scop de cerșetorie, prin amenințarea cu aplicarea violenței, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate, atât de către partea apărării cât și de partea acuzării, precum și pe toate chestiunile esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, cât privește temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a judecat cauza fără citarea legală a unei părți, Colegiul penal atestă că a fost invocat eronat, or din materialele cauzei nu se identifică faptul necitării vreunei părți procesuale participante în prezenta cauză penală.

Totodată, cât privește criticile că instanța de apel a judecat cauza în lipsa părților vătămate XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, deși avocatul și inculpatul au solicitat prezența obligatorie a acestora pentru a le pune întrebări suplimentare, deoarece declarațiile acestora sunt în contradicție cu declarațiile date în cauzele penale disjuncte în privința celorlalte persoane învinuite, cauze ce urmau a fi conexate pentru garantarea unui proces echitabil, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a dispus toate măsurile necesare și posibile de asigurare a prezenței acestor părți vătămate, acestea fiind legal citate (f.d. 240-248, vol. II), însă acestea din motive necunoscute instanței nu s-au prezentat. Astfel, la adoptarea soluției de a examina cauza în lipsa părților vătămate, se atestă că instanța de apel a ținut cont de faptul că aceste părți vătămate au fost audiate în prima instanță (f.d. 68-75, 98-

100, vol. II), fază la care inculpatul Sapescu Zaharia și avocatul său au participat activ și au avut posibilitatea de a pune întrebări la audierea acestora, și astfel, instanța de apel pentru a asigura celeritatea procesului penal și asigurarea dreptului inculpatului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, audiind participanții la proces, a decis examinarea apelului în lipsa părților vătămate nominalizate, ce nu poate fi considerat ca o încălcare a dreptului inculpatului Sapescu Zaharia la un proces echitabil. Subsidiar, instanța de recurs ordinar reține că prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare, dar nu de achitare, prin urmare nu era obligatorie audierea repetată pe viu în instanța de apel a părților vătămate și a martorilor acuzării.

La fel, ce ține de critica recurentului că în prezenta speță de către instanța de apel a fost încălcat dreptul inculpatului Sapescu Zaharia la un proces echitabil prin faptul că în ședința instanței de apel a fost respins demersul avocatului de a audia martorul Iacob Maria, sora părții vătămate XXXXXX și soția persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, care nu a putut fi audiată în prima instanță, fiind plecată peste hotare, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate, or, instanța de apel a respins corect acest demers, ținând cont de faptul că soluția instanței de apel s-a întemeiat just pe faptul că la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe, care prin coroborare au demonstrat vinovăția inculpatului Sapescu Zaharia în comiterea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentul recurentului, că în situația în care inculpatul Sapescu Zaharia în ultimul cuvânt a declarat fapte și împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța în temeiul art. 380 alin. (3) Cod de procedură penală, urma să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestor împrejurări, Colegiul penal invocă că este opinia subiectivă a recurentului, ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel corect a conchis că reieșind din prevederile art. 380 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate dar nu e obligată în dependență de faptele sau împrejurările relatate în ultimul cuvânt de inculpat să reia cercetarea judecătorească, însă în prezenta speță, instanța de apel just a reținut că inculpatul Sapescu Zaharia la ultimul cuvânt în prima instanță (f.d. 198, vol. II), nu a relatat careva fapte sau împrejurări noi, care ar fi fost esențiale și relevante pentru soluționarea cauzei și reluarea cercetării judecătorești.

Cât privește solicitările recurentului privind aplicarea Legii cu privire la amnistie nr. 210 din 29.07.2016, pe motiv că acesta își recunoaște vinovăția și că fapta este lipsită de prejudiciu, Colegiul penal stabilește că instanța de apel corect a conchis că inculpatul Sapescu Zaharia nu întrunește condițiile obligatorii pentru aplicarea amnistiei în privința acestuia, or acesta nu și-a recunoscut vinovăția în prima instanță și în instanța de apel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, dar a solicitat recalificarea faptei în baza art. 302 Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs ordinar atestă că conform dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie, persoanelor condamnate pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, nu li se aplică prevederile acestei legi.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Victor cu inculpatul Sapescu Zaharia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Sapescu Zaharia Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor